

”Du mäin Heemechtsbuedem”

Theater zu Knousperdeng ëm 1953,
eng Woch virun der Première

OP DER BÜHN:

BEREND, *de Papp*; heescht fir richtig Mill
MAARGRÉIT, *d'Mamm*; heescht fir richtig och esou
LEO, *hiren eenzege Jong*; heescht fir richtig Batty an
ass dem Fraass säin
LISS, *dem Leo seng Freiesch*; heescht fir richtig Vroni
an ass dem Gierg säint

VIRUN DER BÜHN AM SALL:

HILAIRE, *Schoulmeeschter a Regisseur*
GIERG, *Bauer, President vun de Pompjeeën, dem
Vroni (Liss) säi richtige Papp*
FRAASS, *Gemengesekretär, Sekretär vun der Musek,
dem Batty (Leo) säi richtige Papp*

HANNERT DER BÜHN:

VIC, *zoustänneg fir d'Pësperen a fir d'Geräischer*

LEO: Papp, ech hätt eng Fro.

MAMM: Héiers de Berend?
Da lauschter em no!

PAPP: Dajee, da so!

LEO: Ech géing gär an de Minett gon. Gelt, lo
bass de paff?

PAPP: Du bleifs um Haff!
Oder soll ech der eng an d'Binette schlon?!

*(De Vic rabbelt hannert der Bühn mat enger
Tafel Blech, fir den Donner nozemaachen.)*

LISS: Dot him näischt, mir hunn äis gär. Mir
wollten d'Fuesent bei den Här.

FRAASS: Dat géif ärem Vroni sou passen,
gelt, Gierg?!

GIERG: Däi Batty? Eist Vron wellt och nach e
Batty!

MAMM: O Leechen, da gees de lo lafen?!

LEO: Dem Lisschen en Haischen ze kafen.

PAPP: Hei hues d'eent ston.

LEO: Ech ginn awer gon!

LISSCHEN: Hues d'en anert do ënnen?
Eent, dat ech net kennen?

LEO: Wat soll dat Gezecks, meng kleng Hex?
Ech ginn op Déifferdeng, déi verdéngen ze
vreckes.

(De Vic rabbelt nees mam Blech.)

FRAASS: Méi haart Vic!

HILAIRE: 't ass haart genuch.

GIERG: 't ka roueg méi haart sinn.

HILAIRE: Sidd dir zwee Regisseur oder ech?
Virun, Maargréit!

VIC: Gitt iech eens!

VIC: (pëspert)
"t héiert een näischt Gutts vun do!"

MAMM: 't héiert een näischt Guddes vun do!
An da lauschters de deenen no! Kee Gott a
Gebott hätten déi nach!
A Fändelen, bluttrout ugestrach!
Deng Séil géing zuschanen, Leechen!

LEO: Mamm, wëlls de mech lo nach
erweechen?

PAPP: Wann s de wëlls goen, da géi!
Mä dann ... heiran - ni méi!

© Photothèque de la Ville de Luxembourg

MAMM: Ma Berend, du kanns eise Groussen dach net sou schrecklech verstoussen!

PAPP: Ech kann, Maargréit! Ech wëll keng Russen heibannen, déi soss näischt wéi Revolutiounen erfannen an dann op d'Stroosse bierere ginn, wann se bis um Erhéngere sinn.

MAMM: O Gott, wat e Leed, wann e geet!

PAPP: En ass nach net fort!
E paast net bei déi Zort vu Schminnoen a Minettsdäpp, vu Sozien a Kozien an anere Feierkäpp. Allez, géi span de Brongen un a fuer Rommele sichen, oder muss ech dech mat der Gäissel lichen?!

LEO: Da lich mech! Ech gi souwisou.
A wann ech nees rëmkommen, sidd der nach frou.

LISS: Jo, komm nees fir Chrëschttag rëm!
(séngt) Do géif ech alles drëm!

PAPP: Wat?! Als verluerene Sonn, deen do ennen den Herrgott un d'Kräiz geschlon?! Kuck der dän ale Papp gutt un, fir datt s d'et nimools vergëss: Wann s d'aus menger Krëpp hei gär frëss, dann hues d'och meng Meenong ze hunn!

(Hie schléit mat der Fauscht op den Dësch.)

HILAIRE: Mill, bill net sou vill! Schléifs de, Vic? Op dëser Plaz soll et dach donneren!

VIC: Wéi haart?

HILAIRE: Géff lo net tockskäppesch, 't ass nëmme méi eng Woch. Virun, Maargréit!

VIC: Den Dimmer geet net.

HILAIRE: Wat ass da mam Blech?

VIC: Neen, den Dimmer fir de Blätz!

MAMM: Dir bréngt een déi ganzen Zäit aus dem Konzept. Wat kënnt lo, Vic?

VIC: "Papp, 't ass eng nei Welt." Ech kann net alles matenee maachen, Schoulmeeschter!

MAMM: Papp, 't ass eng nei Welt!
Deng Meenong an Éiren, mä dat vergëss de ze dacks.

PAPP: Wiem et hei net gefält, dee muss gon an et léiren. Här ass Här a Max ass Max! Géint all déi rout Arbechtsveräiner hunn déi Déck Waffeschäiner.

MAMM: O Leechen, hätt ech dech nimools gebuer!
't ass alles verluer! 't ass alles verluer!

LEO: An ech bleiwe stur!
Lisschen, ech komme rëm, och wann et dauere sollt, a bréngen der eng Schubkar voll Minettsgold.

PAPP: Schonn aanrer wéi s du hunn de Mond ze voll gehollt.

(De Vic rabbelt nees mam Blech)

MAMM: "Hört ihr, wie der Donner grollt?"

FRAASS: Kenns de dat Gedicht nach aus der Schoul?

GIERG: "Urahne, Großmutter, Mutter und Kind..." Dat woussten d'Bauere schonn auswenne, ier et Gemengesekretäre gouf. Soll ech der et opsoen?

HILAIRE: (iwwerdeems hien um Piano d'Aleedung spillt)
Haalt lo de Bak, dir zwee!

(Liss a Leo sangen, duerno och de Papp an d'Mamm)

LISS: Gott stéi mer bäi! Wat ass ze man?

LEO: Ech weess kee Rot, se si stackblann.

LISS: O neen, o neen, ech gleewen et net.

LEO: Da pas gutt op, wat aus mer gött!
D'éischt wéi ech, Lisschen, dech gesouch, den Himmel du viru mir louch. O wéi hätt ech du denke konnt: Deen Tockskapp riicht äis zwee zugrond!

PAPP: Selwer Tockskapp!

LISS: Ech weess et och nach. Een Abléck Hunn ech gedreemt vum éiw'ge Gléck. Leefs du lo zu dem Duerf eraus, dann ass mäin Dram fir éiweg aus.

LEO: An awer lafen ech ganz séier.

PAPP: Da sot dach selwer: Ass dat kee Stéier!

ALLE VÉIER: O Gott, wat hu mer dach gedon, fir sou ongléckelech ze ginn!
Mäi Gott, da loss hien (mech) nëmme gon, ech wëll hien (dech, iech) nimools (eemol) rëmgesinn.

LISS: Wann s du gees, da ginn ech Nënnechen!

MAMM: Këndchen!

GIERG: (zum Hilaire)
Dat do musse mer sträichen, 't ass dem Paschtouer säi Sall!

PAPP: (zum Gierg)
Du kanns de Gesank dach net einfach ënnerbriechen!

LEO: (och zum Gierg)
Géi sträich du deng Kéi, dovu kenns d'eppes.

HILAIRE: De Paschtouer kënnt souwisou net kucken, himmelnondikassnamol! Sang virun, Batty! Neen, Maargréit, setzt nach eng Kéier bei der Nënnechen un!

LISS: Wann s du gees, da ginn ech Nënnechen!

MAMM: Këndchen!

LEO: Wann s du dat sees, da ginn ech Pater!

GIERG: (spréngt am Sall op a geet senger Wee)
Wat ass dat do ee schäiss Theater!!

PAPP: (riffit him vun der Bühn no)
Dat war lo mäi Saz!!

Josy Braun